

hederne indtil det Halve; dog kan for Personer i den nævnte Alder i intet Tilfælde højere Straf anvendes end Strafarbejde i 8 Aar.

§ 38.

Straffrie ere fremdeles Handlinger, som foretages af Personer, der ere affindige, eller hvis Forstandsevner ere enten saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede og forstyrrede, at de ikke kunne antages at være sig Handlingens Strafbarhed bevidst, eller som i Gjerningens Dieblis manglende deres Bevidsthed.

Forsaauidt der i saadan Anledning anlægges Sag, kan det i Dommen bestemmes, at der mod den Paagjældende skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger, hvilke dog igjen ad Værgensveien kunne ophæves, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længer findes nødvendige.

§ 39.

En ringere Straf end den lovbestedte bliver at anvende paa Taaber eller andre Personer, der, om de end ikke mangle al Bevidsthed, dog paa Grund af særegne Tilstande, som have Indflydelse paa Villiens Frihed, ikke kunne antages i Gjerningens Dieblis at have været i Besiddelse af den Tilregnelighed, der findes hos voksne og sjælsunde Personer.

§ 40.

Handlinger, foretagne af Nødværge, ere straffrie, naar og forsaauidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et paa begyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb paa egen eller Andens Person, Værelse eller Gods. Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Velfærd være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for væsentlig Fare.

Har Nogen overtrædet Grændserne for det tilladte Nødværge, bliver det at afgjøre, om Gjerningen efter Omstændighederne kan tilregnes ham, eller om den paa Grund af den ved Skræk og Bestyrtelse fremkaldte Mangel paa Besindelse ikke kan tilregnes ham som strafbar. Kan Overstridelsen tilregnes ham, bliver Lovens almindelige Straf for den Angriberens tilspøiede Skade dog ikke ubetinget at

anvende, hvormod en mindre, efter Overstridelsens Grad lempet Straf kan idømmes.

§ 41.

Den, som for at redde sig eller Andre fra en overhængende Fare for Liv eller Helbred bemægtiger sig fremmed Eiendom eller derpaa gjør Skade, skal ikke straffes for denne Handling, forsaauidt ingen anden Redningsmaade stod til hans Raadighed.

§ 42.

Ukyndighed om Straffeloven, den urigtige Formening, at den ved Loven forbudne Handling efter Samvittighedens eller Religionens Bud er tilladt eller endog befalet, eller omvendt at en lovbefalet Virksomhed af samme Grund er utilstødelig, saavelsom Bestaffenheden af Gjerningsmandens Bevæggrund og Diemeb udelukker ikke Anvendelse af Straf.

§ 43.

Uagtomme Handlinger straffes ikke uden udtrykkelig Hjemmel i Straffeloven.

Sjette Kapitel.

Forsøg paa Forbrydelser.

§ 44.

En Forbrydelse er ikke at ansee som fuldbyrdet, førend alt det er indtraadt, som ifølge Lovens udkræves til samme, om end Gjerningsmanden har gjort Alt, hvad det var hans Hensigt at foretage til Udførelse af det forbryderiske Forsæt.

§ 45.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at fremme eller bevirke Fuldbyrðelsen af en Forbrydelse, bliver, naar denne ikke er fuldbyrdet, at straffe for Forsøg paa Forbrydelsen.

Straffen bortfalder imidlertid, hvis han af egen fri Villie og ikke paa Grund af Hindringer eller andre tilfældige Omstændigheder